

ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО

**Матеріали всеукраїнської
науково-практичної конференції
«Сучасні виклики та
перспективи розвитку
економіки і бізнесу»
6 грудня 2023 р.**

Запоріжжя — 2023

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ДМИТРА МОТОРНОГО**

**ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ
ТА БІЗНЕСУ**

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ І БІЗНЕСУ**

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції**

6 грудня 2023 р.

**Запоріжжя
2023**

УДК [33+65+338.48+339.9+355.018](043)

Т 13

Сучасні виклики та перспективи розвитку економіки і бізнесу: зб. тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції (6 грудня 2023 року, м. Запоріжжя). Запоріжжя: ТДАТУ, 2023.

Збірник містить матеріали учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасні виклики та перспективи розвитку економіки і бізнесу». У тезах доповідей збірника висвітлено результати досліджень сучасних проблем та перспектив розвитку економіки, бізнесу та туризму в Україні, міжнародних економічних відносин, визначені аспекти сталого розвитку регіонів країни.

Матеріали збірника будуть корисними для викладачів, аспірантів, магістрантів, студентів, фахівців, що працюють за зазначеними напрямками.

Матеріали публікуються в авторській редакції

ISBN

© Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, 2023

Організаційний комітет конференції

Колокольчикова І. В. – голова організаційного комітету, д.е.н., професор, декан факультету економіки і бізнесу ТДАТУ

Коноваленко А. С. – заступник голови організаційного комітету, д.е.н., директор Науково-дослідного інституту соціально-економічного розвитку регіону ТДАТУ

Макаренко П. М. – член-кореспондент академії НААН України, д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Полтавського державного аграрного університету

Болтянська Л. О. – к.е.н., доцент, завідувачка кафедри економіки і бізнесу ТДАТУ

Сиротюк Г. В. – к.е.н., доцент Львівського національного університету природокористування

Власюк Ю. О. – к.е.н, доцент ВСП Хмельницького політехнічного фахового коледжу Національного університету «Львівська політехніка»

Зміст

Секція 1.

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Болтянський Б. В. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ	8
Василина О. Р., Лавецький І. О. ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО - НАЙБІЛЬШ ПЕРСПЕКТИВНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	10
Васильченко О. О. ВПЛИВ ФАКТОРІВ МАКРОСЕРЕДОВИЩА НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ПОСЛУГ	12
Єрємін І.Л., Голуб Н.О. СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ	15
Нехай В. В., Іконніков Д. ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО МЕСЕНДЖЕРА	18
Русінова О.Г., Голуб Н.О. КАНАЛИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ, ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА	20
Салін С. В. ПЕРЕВАГИ БЛОКЧЕЙНУ В ЮРИДИЧНОМУ СЕКТОРІ	22
Селіванова Є.В., Голуб Н.В. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯН У РАЗІ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ	24
Черевко Г. В. ВІЙНА В УКРАЇНІ: НАСЛІДКИ ДЛЯ ГЛОБАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ	27
Яців С. Ф. ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	29

Секція 2.

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Братко В. М., Цвілий С. М. РОЛЬ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ТУРИЗМУ	32
Демко В. С. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ УКРАЇНИ	34
Демко В. С., Попова А. Г. СВІТОВІ ІННОВАЦІЙНІ ТРЕНДИ В КУЛЬТУРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ СПОЖИВАЧІВ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ГОСТИННОСТІ	37
Жарченко В. Ю., Цвілий С. М. МОБІЛЬНІ ГІДІ У ЯКОСТІ ТРЕНДУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	40
Зла Р. А., Демко В. С. РОЗВИТОК КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВІЙНИ	43
Колокольчикова І.В., Лепетченко Д.М. ТУРИСТИЧНА ГАЛУЗЬ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	45
Кукіна Н. В., Душак А., Душак М. СУЧАСНІ РЕАЛІЇ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ	47
Оболенцева Л. В., Діасамідзе М. М. ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ВІЙНИ	49
Підлужна О. Б. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	50
Пісецький М. М. РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ УКРАЇНИ У БЕЗПЕКОВОМУ КОНТЕКСТІ	52

*Секція 3.***ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА**

Бандура І. І., Сокот О. Є. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ХЛІБО-БУЛОЧНИХ ВИРОБІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЇСТИВНИХ ГРИБІВ ТА ПРОДУКТІВ ЇХНЬОЇ ПЕРЕРОБКИ	57
Болтянська Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	59
Власюк Ю. О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КАЙДЖЕН У ДІЯЛЬНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	61
Єременко А.А., Голуб Н.О. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ, НЕОБХІДНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	63
Завадських Г. М., Кукіна Г. В. ІНВЕСТИЦІЇ В АГРАРНИЙ СЕКТОР: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ	66
Завадських Г. М. ІМПАКТ-ІНВЕСТИЦІЇ І СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО В СТВОРЕННІ СОЦІАЛЬНОГО ВПЛИВУ	68
Завадських Г. М., Ковнацька О. С. РЕЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ	70
Зеленецька Д.О., Голуб Н.О. СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИКІВ ТА ЇЇ МІСЦЕ І РОЛЬ У СТРАХОВОМУ БІЗНЕСІ	72
Колач С. М., Періг Ю. А. НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	75
Коноваленко А.С. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ	78
Красномовець В. А. ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	80
Кукіна Н. В., Петлюк Н. І. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОПОЗИЦІЇ СОНЯШНИКУ НА ВНУТРІШНЬОМУ РИНКУ УКРАЇНИ	82
Лисак О. І. ДРОПШИПІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В ЕЛЕКТРОННІЙ ТОРГІВЛІ	84
Мельник О. В. МЕТАПРОСТІР ЯК ІННОВАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ	87
Павлова М. Б. БІЗНЕС ПІД ЧАС ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ	90
Прус Ю. О., Сафарова А. С. ЗОВНІШНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	91
Тебенко В. М. РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	93
Черевко І. В. ЗМІНИ КЛІМАТУ ЯК ЧИННИК ДИВЕРСИФІКАЦІЇ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	97

*Секція 4.***ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ**

Березівський З. П., Кривов'яза В. О. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ	100
---	-----

Козак В. М. СУТНІСНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНАЛЬНО-РЕСУРСНОЇ СКЛАДОВОЇ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ В ЦИФРОВІЗОВАНІЙ ЕКОСИСТЕМІ	101
Красномовець В. А., Бойко Н. С. ВПЛИВ СТАНДАРТИЗАЦІЇ НА ЯКІСТЬ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ	104
Ортіна Г. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЦЕ РЕАЛІЗАЦІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	106
Сиротюк Г. В. СУЧАСНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	108
Степанюк Р. С. ЧИННИКИ СТІЙКОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	110

Секція 5.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Волкова О. В. МИТНИЙ КОНТРОЛЬ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ: ОРГАНІЗАЦІЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ	115
Костякова А. А., Хома А. Р. СТРАТЕГІЯ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ МІЖ КРАЇНАМИ СВІТУ	118
Почерніна Н. В., Виноградова Д. В. ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ У СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	121
Почерніна Н. В., Муха В. М. ЗДОБУТКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН СВІТУ У РАКУРСІ МІЖНАРОДНИХ ІНДЕКСІВ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	124
Почерніна Н. В. ПЕРЕВАГИ У ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ ЯК ЗАСІБ ПОЛІТИКИ ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНІВ	126
Савіцький А. В. УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ ЕКСПОРТООРІЄНТОВАНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЕТАПНІСТЬ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	128

сприяння співпраці між університетами, державними організаціями та приватними компаніями, створення технологічних парків та інкубаторів.

3. *Розвиток людського капіталу.* Національний трансфер технологій потребує наявності кваліфікованих фахівців, які зможуть ефективно працювати з новими технологіями. Забезпечення освіти та навчання у галузі інновацій та технологій, формування наукових дослідницьких груп і сприяння мобільності фахівців можуть бути важливими кроками в цьому напрямку.

4. *Сприяння розвитку стартапів.* Підтримка початкового етапу розвитку нових технологій і стартапів може сприяти національному трансферу технологій. Це можливо за допомогою фінансової підтримки, технологічного консультування, доступу до мережі партнерів та відкритих джерел фінансування.

5. *Сприяння взаємодії між галузями.* Важливим елементом національного трансферу технологій є створення сприятливих умов для взаємодії між різними галузями. Для цього потрібно сприяти співпраці між компаніями, університетами та державними організаціями, створювати платформи для обміну досвідом та інформацією [2].

Така комплексна стратегія сприятиме ефективному розвитку національного трансферу технологій та підвищенню конкурентоспроможності України на міжнародному ринку.

Список використаних джерел

1. Омеляненко В. А. Методичні основи оцінки потенціалу трансферу технологій. *Становлення економіки України у післякризовий період: ризики та проблеми розвитку: [монографія] / за ред. д.е.н., проф. О. О. Непочатенко.* Умань: Видавець «Сочінський», 2012. С. 350-353.

2. Ляшенко О. М. Комерціалізація та трансфер технологій: категорії та методи інноваційної діяльності. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2010_5/8.pdf (дата звернення 27.11.2023).

СУТНІСНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНАЛЬНО-РЕСУРСНОЇ СКЛАДОВОЇ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ В ЦИФРОВІЗОВАНІЙ ЕКОСИСТЕМІ

Козак В. М.

*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного*

За умови фінансової нестабільності, економічних криз та об'єктивних змін в Україні виникають передумови та потреба в забезпеченні фінансової безпеки суб'єктів агропродовольчого ринку, яким притаманно міжтериторіальні взаємовідносини з фінансовими інститутами для посилення гарантій та покращення безпечного середовища функціонування в умовах впливу загрозливого середовища, зокрема під час воєнного конфлікту. Становлення України як незалежного суб'єкта міжнародної економічної діяльності та поступове їх включення в глобальний цифровий простір все більшою мірою обумовлено впливом загрозливих економічних чинників, яким притаманна піделементна фінансова залежність. Внаслідок цього, більшого поширення набувають такі поняття як національна, економічна, продовольча та фінансова безпека, а їх імплікація в формуванні стабільного функціонування макро- та локально-регіональних системах держави в цифровізованій екосистемі стає більш суттєвою.

З позиції теоретичний і методологічний підходів, які визначають парадигму наукових досліджень на законодавчій платформі України, фінансова безпека трактується як стан захищеності відповідної системи чи інтересів того чи іншого суб'єкта (особи, суспільства, держави), який характеризується відсутністю загроз або стійкістю до їх впливу, здатністю до розвитку та самовідтворення [4]. Зокрема, В. Шлемко, І. Бінько, В. Мунтіян визначають фінансову безпеку як «такий стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, податкової систем, який характеризується збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів; здатністю забезпечити ефективне функціонування національної економічної системи та економічне зростання» [5; 8]. З позиції Є. Дмитренко фінансова безпека забезпечує стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства та держави від внутрішніх і зовнішніх загроз у фінансовій сфері [2]. С позиції концептуальних характеристик фінансової безпеки О. Барановський вважає, що вона базується на незалежності, ефективності і конкурентоспроможності фінансово-кредитних інститутів, відображається через систему критеріїв і показників її стану, що характеризують збалансованість фінансів, достатню ліквідність активів і наявність необхідних грошових і золотовалютних резервів; ступінь захищеності фінансових інтересів на усіх рівнях фінансових відносин [1].

Така концептуальна характеристика категорії фінансова безпека як аспект збалансованості фінансових ресурсів і прав є засобом гарантування функції захищеності та упорядкованості об'єкта у сфері управління фінансовими ресурсами. Іншим аспектом важливості досліджуваної даного питання є те, що за рахунок фінансових ресурсів покриваються витрати на забезпечення фінансової безпеки загалом і кожного з її складників зокрема. С.Ф. Покропивний визначає, що серед функціональних складників безпеки є фінансовий концепт, як провідник, як «двигун» будь-якої фінансової системи [6].

Закладаючи в основу розуміння фінансової безпеки стан захищеності, зазначене трактування часто відрізняються у мотивувальній частині. Причину це можна віднайти у побудові внутрішньої структури поняття фінансової безпеки, яка складається з окремих елементів – характеристик. Вони є кількісним та якісним відображенням стану об'єкту забезпечення певний рівень його безпеки. Якісні характеристики орієнтують об'єкт до забезпечення загальними критеріями оцінки: вище чи нижче визначеного рівня. Кількісні характеристики дають відносно чітке уявлення про межі переходу об'єкту з одного рівня фінансової безпеки в інший (цифровий). Отже, фінансова безпека уособлює стан фінансової системи, яка залежна від впливів зовнішніх та внутрішніх чинників, стабільність і стійкість якої символізує здатність до адаптації в цифровізованого простору.

Поряд з цим, при зміні економічних умов розвитку України відстежується трансформація стану фінансової безпеки суб'єктів агропродовольчого ринку в цифровізованій екосистемі за наявної функціонально-ресурсної компоненти, яка контролює рух кожного його ресурсу від початкового етапу (акумулювання та формування) до кінцевого (розподілу, використання), встановлюючи, таким чином, цілісний механізм забезпечення стійкого розвитку суб'єктів агропродовольчого ринку та необхідні резерви для стабілізації їх діяльності [3].

Підхід до визначення функціонально-ресурсної компоненти фінансової безпеки, як цілісного механізму фінансового забезпечення беззбиткового розвитку суб'єктів агропродовольчого ринку в цифровізованій екосистемі, враховує не лише наявність можливостей до її залучення, а й умови, за яких мобілізуються елементи їх відтворення, що визначаються: за кількісним підходом – як арифметична сума фінансових ресурсів та джерел їх забезпечення; за якісним підходом – як ліквідний оборот фінансових ресурсів [7].

Вважаємо, що для визначення функціонально-ресурсної компоненти необхідно розглядати кожний її елемент на предмет виявлення особливих характеристик, притаманних лише фінансовій безпеці в цифровізованій екосистемі. Такий підхід дасть змогу обґрунтовано включати до його складу ті чи інші ресурси, а також їх джерела. З цією метою скористаємося

напрацьованою методичною базою, яка застосовується в діяльності об'єктів фінансової системи (суб'єктів агропродовольчого ринку) детермінованих у наукових підходах, запропонованими Н.В. Трусовою, для характеристики окремих інструментів [9], які закладають основу для фінансового забезпечення активів. Ціна на будь-який актив визначається зрівноваженою кон'юнктурою попиту й пропозиції на цей актив [7]. Характерною рисою інструментів є спрямування ресурсів на потреби фінансового забезпечення [9].

При розгляді якісної характеристики функціонально-ресурсної компоненти фінансової безпеки в цифровізованій екосистемі обґрунтованим є поняття «середньозважена вартість джерел фінансових ресурсів», що дозволяє означити їх ціну, а також витрати покриття зобов'язань за джерелами фінансових ресурсів. В площині їх вартісного виміру виникає потреба у їх розподілі за рівнем стійкості. З одного боку, їх слід розглядати як ресурси з високим рівнем стійкості, що відповідним чином формує рух фінансових потоків із дотриманням необхідних вартісних пропорцій на всіх забезпечення стійкого стану фінансової безпеки суб'єкта агропродовольчого ринку, з іншого – як фінансові ресурси, формування, розміщення та використання яких в цифровізованій екосистемі здійснюється на основі платності. Остання властивість вартісного аспекту фінансових ресурсів знаходиться в тісному взаємозв'язку з такою їх якісною характеристикою як середній рівень стійкості, що забезпечує суб'єкту агропродовольчого ринку акумулювання прибутку [9].

Збільшення акумульованої вартості прибутку супроводжується вищим рівнем ризику. Ризик у фінансово-інвестиційній діяльності суб'єкта з одного боку визначається наявністю множинності варіантів зниження стану стійкості фінансової безпеки, з іншого – відсутністю достатнього причинно-наслідкового зв'язку між розвитком та факторами, що його зумовлюють певні важелі цифровізованої екосистеми [10]. На нашу думку, не всі результати здійснених заходів можуть бути кількісно виражені якісними ознаками. Тому, в процесі забезпечення стійкого стану фінансової безпеки суб'єктів агропродовольчого ринку в цифровізованій екосистемі за функціонально-ресурсною компонентою, важливе значення мають тактичні й стратегічні методи оцінки ризик-факторів фінансово-інвестиційного ланцюга. Здійснюючи ризикові заходи, суб'єкт агропродовольчого ринку делегує функції фінансової системи в формалізовану форму прояву генерації його фінансових можливостей. Таким чином, ризик забезпечує об'єктивну ознаку функціонально-ресурсної компоненти фінансової безпеки, а його носієм цифрова екосистема, яка визначає рівень стійкості фінансових ресурсів до зміни середньозваженої вартості джерел їх забезпечення за умови формування такої величини власних фінансових можливостей, який дозволяє покриття зобов'язання за цими джерелами.

Специфічною особливістю функціонально-ресурсної компоненти є те, що в процесі оцінювання рівня стійкості фінансової безпеки суб'єкта агропродовольчого ринку, можливість власних фінансових ресурсів потенційно стабілізує її трансформацію в часовому просторі цифровізованої екосистеми, оскільки в період зміни середньозваженої вартості їх джерел забезпечення, прибуток не обов'язково втрачає акумулюючу симпотатику. В період подовженого фінансового циклу, забезпечення стійкого стану фінансової безпеки суб'єкта з найменшими витратами на формування власного фінансових можливостей в цифровізованій екосистемі дозволяє задіяти власний капітал для реінвестування активів в часовому періоді. Економічна інтерпретація зміни рівня стійкого стану фінансової безпеки найбільш повно знайшла своє відображення в концепції дохідності активів, з позиції запланованих об'єктів інвестування [10].

Дохідність запланованих об'єктів інвестування обумовлює потенційну можливість швидкого реінвестування фінансових ресурсів у випадку зміни часового лагу середньозваженої вартості джерел їх забезпечення та їх руху через цифровізовану екосистему. Крім того, цей вид дохідності активів пов'язаний з вибором альтернативних об'єктів інвестування, які забезпечують різний

рівень ефективності фінансових операцій [10]. Відповідно, застосування неформальних методів оцінки стійкого стану фінансової безпеки, з погляду безальтернативності визначення дохідності активів уже створених ресурсів, дозволяє використовувати будь-які порівняння. Ми вважаємо, що незалежно від того, в якому сенсі розуміється фінансова стійкість, передбачається, що величина фінансових ресурсів, які рухаються через цифровізовану екосистему, змінює стійкий стан фінансової безпеки суб'єкта, є обґрунтованою.

Таким чином, встановлення якісних ознак функціонально-ресурсної компоненти фінансової безпеки в цифровізованій екосистемі дозволяє ідентифікувати сукупність неформалізованих інструментів фінансової системи суб'єктів агропродовольчого ринку, визначити індивідуальні способи забезпечення його стійкого стану за наявності причинно-наслідкових зв'язків. Це створює новий теоретико-методичний базис для оцінювання оптимальних сценаріїв забезпечення стійкого стану фінансової безпеки, з метою впливу на середньозважену вартість джерела фінансових ресурсів в цифровізованій екосистемі та темпів зростання беззбиткового розвитку суб'єктів агропродовольчого ринку.

Список використаних джерел

1. Барановський О. І. Фінансова безпека в Україні: методологія оцінки та механізми підтримки. Київ: Київський національний торговельно-економічний університет. 2004. 247 с.
2. Дмитренко Є. Фінансова безпека держави потребує нормативно-правового регулювання. *Віче*. 2003. № 10. С.53-55.
3. Гривківська О. В. Забезпечення фінансової безпеки сільського господарства. Тернопіль: Астон. 2012. 312 с.
4. Методичні рекомендації щодо оцінки рівня економічної безпеки України. Київ: Академпрес, 2003. 64 с.
5. Мунтян В. І. Економічна безпека України. Київ: Вид-во КВІЦ, 1999. 462 с.
6. Покропивний С. Ф. Економіка підприємства. Київ: КНЕУ, 2001. 528 с.
7. Приказюк О. Прибуток у формуванні фінансової безпеки сільськогосподарських підприємств. *Банківська справа*. 2009. № 2. С. 82-88.
8. Шлемко В. Т., Білько І. Ф. Економічна безпека України: сутність і напрямки забезпечення. Київ: НІСД, 1997. 144 с.
9. Trusova N. V., Prystemskyi O. S., Hryvkivska O. V., Sakun A. Zh., Kyrylov Yu. Y. Modeling of system factors of financial security of agricultural enterprises of Ukraine. *Regional Science Inquiry*. 2021. Vol. 13(1). P. 169-182.
10. Trusova N. V., Chkan I. O., Kondratska N. M., Zakharova N. Yu., Osypenko S. O. Cybersecurity of the Banking Sector in the Context of Digitalization of the World's Economy. *The Banking Law*. 2023. Vol 140 (9). P. 471-502.

ВПЛИВ СТАНДАРТИЗАЦІЇ НА ЯКІСТЬ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ

Красномовець В. А.

к. е. н.,

доцент кафедри туризму і готельно-ресторанної справи

Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

Бойко Наталія Сергіївна

здобувач ОКР «магістр» за спеціальністю 242 «Туризм»

Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

Стандартизація виступає одним із основних методів державного контролю якості готельних послуг в Україні. Стандартизація – це вагомий спосіб управління, який встановлює